

Noctàmbuls: «Intentem ajuntar el hard rock dels vuitanta i el metàl melòdic més modern»

Parlem amb el guitarrista i productor de la formació Rubén Bailón sobre el nou treball 'Deu anys sonàmbuls'

Noctàmbuls | Arxiu

Ara fa deu anys, entre el Baix Penedès i el Garraf, naixia **Noctàmbuls** per rendir tribut a una de les bandes històriques del rock i el heavy metàl català: **Sangtraït**. Amb el temps, però, la formació va voler anar més enllà i va publicar les seves primeres referències amb cançons pròpies. Avui, una dècada després de la seva fundació, la banda publica el tercer disc, *Deu anys sonàmbuls* (Picap, 2022). En parlem amb el guitarrista i productor del sextet, Rubén Bailón.

Celebreu el vostre desè aniversari. Quin balanç en feu d'aquesta dècada de trajectòria?

En aquests deu anys, han passat moltes coses. El 2012, vam engegar el projecte com un homenatge a **Sangtraït**, que va durar fins al 2014 amb un centenar de concerts. El 2015, arran de col·laborar al disc *Tribut a Sangtraït. No hi ha qui els pari* (Picap, 2014), ens vam plantejar fer temes propis i vam publicar el nostre primer disc, *Noctàmbuls* (Picap, 2016) i en veure la bona rebuda, vam publicar el segon, *Torres d'ivori* (Picap, 2019). Ara, amb motiu d'aquest desè aniversari, en presentem un de nou, que és una síntesi de tot el que hem fet en aquesta dècada.

Les grans novetats d'aquest nou disc és la veu d'Hèctor Llauredó i dos temes completament inèdits.

Sí, fa un parell d'anys va entrar a la banda l'Hèctor perquè en Pep Fillà -l'anterior cantant- no podia seguir al grup per motius personals, malgrat que seguim mantenint una molt bona amistat. I com dius, hem fet dos temes nous: el senzill "Per sempre", amb la col·laboració del nostre amic japonès Yuji Miura, i "Ocell de llum", que és un tema que ens va cedir Salva Minguijón. El tema ja l'havia publicat amb la seva antiga banda **Kill Me Later** sota el nom d'"Space Elegy", i ara l'hem reversionat amb una traducció al català feta pel mateix Salva.

El senzill "Per sempre", rendeix tribut al bateria de Sangtraït i una de les grans figures del metall català: Martín Rodríguez.

Sí, la lletra de la cançó l'ha escrit l'Hèctor i la música la vam fer conjuntament amb en Yuji Miura - que també hi afegeix els teclats- i vol jugar amb l'estil del power metall neoclàssic que tant li agradava a Martín Rodríguez. Vam voler fer-li un homenatge com a amic de l'Hèctor i de la banda i com a gran exemple de músic que era.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=P4ajEACXCQc>

A més de guitarrista, tu també has estat el productor del disc, que té una producció més brillant i amb més aguts que els vostres treballs anteriors.

Hem volgut renovar una mica el nostre so adaptant-nos a la veu de l'Hèctor i intentant ajuntar el hard rock dels anys vuitanta i el metall melòdic més modern que incorpora grans capes de teclats. En definitiva, volíem estar al mig entre el so més clàssic i el més modern.

Per altra banda, heu revisitat sis temes vostres. Com ha estat la tria?

Tant del primer disc com del segon, n'hem agafat tres temes. Pel que fa al primer, hem agafat "Trenca cadenes" i "Immortals" perquè sempre estan al repertori del directe i són cançons que volíem tornar a publicar de forma actualitzada amb la veu de l'Héctor. En el cas de la balada "Crida", hem volgut regravar-la amb les col·laboracions de Yuji Miura al piano i Kris Vega (**Born In Exile, Cobra Spell**) a la veu.

Del segon disc 'Torres d'ivori', opteu per versionar la cançó homònima i "L'escorpí blanc" en format acústic. Com ha estat aquest procés de transformació a format acústic?

"Torres d'ivori" és una de les nostres cançons preferides de la nostra discografia, ja que va suposar una evolució del nostre so i del nostre estil. Per una banda, s'allunyava de l'estil de **Sangtraït**, però mantenia aquell esperit de heavy clàssic dels vuitanta. Ara les hem volgut versionar en acústic perquè és una transformació que ens agrada molt fer i perquè el primer concert que vam fer amb l'Hèctor el 2020 va ser en acústic i creïem podia ser interessant gravar-les i publicar-les en aquest format.

Per al final del disc deixeu dues versions de Sangtraït amb la col·laboració de la seva guitarrista, Lupe Villar.

Sí, "Reina del gel" ja la vam visitar l'any passat amb la **Lupe Villar** en anglès per un projecte seu i ara l'hem regravat de nou al català. Té un estil força power metall a l'estil de grups alemanys com **Helloween**, tot i que també hem afegit algunes parts de balada entremig i, fins i tot, un solo d'harmònica! Quant a "Bèstia negra", és una cançó especial per a nosaltres perquè sempre l'hem tocat en els directes, i vam pensar a fer aquesta nova versió perquè ja l'havíem tocat amb **Lupe Villar**, el 2014, al concert d'homenatge a **Sangtraït** a Luz de Gas.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=Gr45qjK_NgA